

Estima la música, odia el feixisme

À

El divendres 23 de març, un grup de neonazis va atacar amb pals i bengales uns joves que esperaven a les portes de la sala Stroika de Manresa que comencés el concert de **Kop i Non Servium**. El resultat de l'agressió van ser diversos ferits, un dels quals es troba en estat molt greu: va estar en coma dos dies i es va arribar a témer per la seva vida. L'atac, amb honroses excepcions, no ha gaudit de gaire espai als mitjans de comunicació. Els Mossos d'Esquadra s'han limitat a definir-lo com "una baralla entre joves". El terme és bastant inadequat: ja sabeu que la dita diu que dos no es barallen si un no vol. I vaja, no sé pas si la víctima de Manresa, de només setze anys, tenia alguna intenció de barallar-se amb els nazis que el van apallissar. Per tot el que s'ha explicat, però, diria que no és el cas.

No és casual que l'agressió es produís a les portes d'una sala de concerts com l'Stroika i que, a més a més, s'esdevingués abans d'un concert de **Kop i Non Servium**. La gent que impulsa l'Stroika, responsables del segell Propaganda pel Fet!, han demostrat moltíssimes vegades el seu compromís en la lluita antifeixista. I, evidentment, **Kop i Non Servium** són dues bandes especialment simbòliques, que s'han significat en nombroses ocasions contra l'extrema dreta. Ho han fet, sobretot, a través de les seves cançons, perquè la música ha estat sempre una eina importantíssima en la lluita contra el feixisme i el racisme. Un exemple el trobem a la Gran Bretanya, en els històrics concerts Rock Against Racism, que es van començar a celebrar durant els anys setanta, en un moment d'ascens del Front Nacional. El continuador del Rock Against Racism és l'esdeveniment Love Music, Hate Racism, on des del 2003 han tocat bandes de referència de l'*indie* actual com **Ms Dynamite**, **Hard-Fi**, **Babyshambles** o **The View**. Als Països Catalans, durant molts anys es van celebrar coincidint amb el 12 d'Octubre els festivals organitzats pel col·lectiu antifeixista Al Enemigo Ni Agua, que sota el lema *No Pasaran* van convocar bandes com **Barricada**, **Celtas Cortos** o els mateixos **Kop** en diverses ocasions. En el fons, en tots aquests esdeveniments és ben present el lema escrit a la guitarra de **Woodie Guthrie**: "Aquesta màquina mata feixistes".

Agressions com la de Manresa no són, per sort, gaire habituals. Tot i això, existeixen: només cal fer un cop d'ull a l'informe Raxen, el document més treballat en aquesta matèria, i constatar que el País Valencià és el territori d'Europa on es registren més atacs d'aquesta mena. Moments de crisi com els que estem vivint són terreny adobat per al feixisme, i davant d'aquesta plaga, la música sempre ha estat un dels remeis més efectius. Ho sabia **Woodie Guthrie**, ho saben els **Kop**, i ho saben, i tant que ho saben, els neonazis que van protagonitzar l'agressió de divendres passat a l'Stroika. La tria del lloc i el moment de l'atac no va ser feta de forma innocent. Les raons profundes de la seva brutal actuació són inocular a la societat el virus de la por i el temor a expressar-nos lliurement. Per aquest motiu és més important que mai que no reculem, i que el sector musical faci palès el seu compromís contra la ignomínia ultradretana. Tenint en compte com està el pati, no seria mala idea començar a pensar en algun tipus d'esdeveniment nou en la línia del No pasaran o el Love Music, Hate Racisme. Estima la música, odia el feixisme. La fórmula no falla.